

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

245.

Ceļniek – draugs iesim kopā. Nakts ir tuvu, visapkārt zvēri un ugunscura liesma var izdzist. Bet ja mēs vienosimies dalīties sardzē, mēs ietaupīsim spēkus.

Tāls būs rīt mūsu ceļš un mēs varam pagurt. Iesim kopā. Mums būs svētki un prieks. Es tev nodziedāšu tavas mātes, un sievas un māsas dziesmu. Tu stāstīsi tēva teiksmu par varoni un varoņdarbu; mūsu ceļš būs kopējs. Neuzmin skorpionam un brīdīni mani no odzes. Ceļniek – draugs, iegaumē, ka mums jāsasniedz kāds kalna ciemats.

Ceļniek, esi man draugs.

246.

Izgaisinām māņticību, gara tumsību un bailes. Kaldinām vīrišķību, gribu un zināšanu.

Katra tiekšanās uz apgaismību ir apsveicama.

Katrs truluma aizspriedums atmaskojams.

Darba darītāj, vai tavā apziņā runā sadarbības un vienkopas pamati?

Ja šī liesma jau apskaidrojusi tavas smadzenes, apgūsti Mūsu kalna Mācības zīmes.

Darba darītāj, nepagursti dažu grūti atrisināmo izteicienu priekšā.

Ikviens rinda ir augstākais vienkāršības mērs. Sveiciens darba darītājiem un meklētājiem!

247.

Klosterus bieži dēvēja par Vienkopām. Vienkopas dzīve jau bija sadarbības un savstarpējas cieņas pazīme. Tāpat arī katra darbnīca jau ir vienkopas dīglis, kur ikviens atnes savu prasmi. Vajag labvēlības, lai atdotu savu meistarību vispārējai lietai.

248.

Dzīves ceļš ir savstarpēja palīdzība. Dziļā darba dalībnieki nevar būt cilvēknīdēji. Cik garš šāda apkaunojoša naida apzīmējums. Varbūt cilvēki iegaumēs un apkaunēsies.

249.

Vajag tā iedvest cienību pret amatu, lai to izprastu kā augstāko izcilību. Senās strādnieku vienkopas – ģildes apliecinājušas savu vitalitāti. Var redzēt, kā cilvēki izsmalcinājušies pilnveidošanā. Tie prata aizstāvēt cits citu un sargāja savas vienkopas cieņu. Iekams cilvēki neiemācīsies sargāt sava līdzstrādnieka cieņu, tie nespēs apjēgt Vispārības Labuma laimi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

250.

Taisnīguma jēdziens balstīsies uz darba pamata. Tāpat arī savstarpējā kopatbildībā pieaugs vīrišķība. Patiešām, visi kā viens, bet ikviens liks lietā savas spējas. Nevis nivelēsim, bet apgarosim.

251.

Kam vajadzīgi pretdabiski brīnumi? Lūk brīnums, kad vari sēsties zirgā un atvēzētu šķēpu sargāt Pasaules Vienkopu. Tikpat vienkārši sāksies Jaunā Pasaule. Kā nogatavojušies augļi tiks savākti fakti. Mācība par Magnētiem, protams, nav brīnums, bet gravitācijas likuma parādība. Neaizsedziet gara izpausmi, un šķēps kalpos gara evolūcijas augšupejai.

Varu dot līksmi tikai tam, kas pieņēmis vienkopu nevis kvēpinot un nevis pielūgsmē, bet ikdienas dzīvē. Skolotājs var gan sūtīt palīgā staru, bet necīnīsies, ja atvēzētais šķēps vērsīsies pret vienkopas draugiem – šķēps savīsies zibenspātagā.

252.

Vienkopa – Sadarbība spēj nedzirdēti paātrināt planētas evolūciju un dos sazināšanās iespējas ar matērijas spēkiem. Nevajag domāt, ka vienkopa un matērijas iekarošana atrodas plāksnēs. Viena gultne, viens karogs – Maitreija – Māte – Matērija!

Roka, kas kārtu pavedienus, rāda ceļu uz Mūsu Vienkopu. Protams, nerunāsim par Mūsu vietas noteiktu izcelšanās laiku. Kataklizmas radīja izdevīgus apstākļus, un ar Mūsu zināšanām iespējams pasargāt Centru no nelūgtiem viesiem. Izcili ienaidnieki deva Mums iespēju nocietināt ieejas vēl ciešāk un iemācīt kaimiņiem labu klusēšanu. Traucēt un nodot, nozīmē tikt iznīcinātam.

253.

Ja rastos grūtības mantošanas gadījumos, varētu sacīt: Vienkopai var atstāt novēlējumu, kas nodod zināmus priekšmetus zināmas personas lietošanā uz trim pārbaudes gadiem. Tā mantošana izvērtīsies cienījamu personu kooperācijā. Var uzdot sevišķiem izvēlētiem uzraudzīt darbu kādību. Ir derīgi padziļināt apziņu par pastāvīgu pār pastāvīgu pārbaudes stāvokli, jo tautas vēl neprot strādāt, apzinoties pārbaudi. Īstenībā visa pasaules viela pakļauta savstarpējai pārbaudei. Tikai ar pārbaudi jāsaprot uzlabošana.

254.

Lai izprastu norišu kustīgumu, vajag saduļķot baseina virsmu un novērot šķidrums zemāko slāņu nekustīgumu. Bet virsmu vajag saviļņot tā, lai tas pats ritms sniegtos līdz dibenam bez lūšanas. Negatīviem spēkiem nav vada līdz dibenam, jo tad vajag sadalīt pirmatnējo vielu. Šāds mēģinājums nav viņu spēkos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

Jaunatnākušie bieži jautā – kur gan robeža starp kustīgo slāni un neapstrīdamo pamatu? Protams, nevar būt noteiktas robežas, bet lūšanas likums ir noteikts, un bulta nevar sasniegt mērķi, nekrustojot sākumā iezīmēto līniju.

Kā gan novērst slāņu bojāšanu? Protams, jāņem palīgā spēcīgi balsti, kas sašķeltu plūsmu. Minēju par gara kodolu spirāles centrā – šo konstruējumu iegaumējiet, jo nelokāmība, ietverta centrifugālā kustībā, spēj pretoties visiem viļņojumiem. Mūsu Vienkopas uzbūve atgādina tādus pašus varenās spirāles ietvertus kodolus. Izdevīgākais veidojums cīņai, kuras fināls jau nolemts. Tā jāizprot Mūsu veidojumi materiālajā plāksnē. Bet kādēļ vajadzīga neizprotamā abstraktība, ja Kosma princips viens? Un kristālu pieauguma sistēma pierāda, cik daudzveidīga ir pievilksmes spēka pasaule. Meklētāji var saprast, kā materiāli gūt augstāko zināšanu. Kas nemīl kristāla skaidrību, tas nesasnies Mūs. Tīrā neatkārtojamība noved formu līdz pilnībai. Var rādīt bērnam kristālu un viņš izpratīs tā pilnveidību. Tieši Vienkopas kristāla uzbūve nesīs formas pilnību.

255.

Kādēļ jābūt neveikliem? Kādēļ vadīt neattīstīta cilvēka iespaidu? Kādēļ mūsējiem jābūt paviršiem? Kādēļ strīdā mūsējiem jābūt skaļiem? Kādēļ mūsējiem nemitīgi jāpļāpā? Izvairieties no nevajadzīgiem netīrumiem. Redzat, ka katrs sīkums jāuztver, citādi Mūsu Vienkopas paradumi jūsos nenostiprināsies.

Mūsu Vienkopas iezīme ir brīvības disciplīna. Disciplinēts ir ne tikai gars, bet arī ārējo kustību kādība. Pārāk skumt nav Mūsu paradums. Pārāk tiesāt – nav Mūsu paradums. Vajag spēt komplicētu plānu padarīt vienkāršāku, nekad otrādi, jo Mūsu pretinieki darbojas, izejot no vienkāršā uz komplicēto. Pūlieties stiprināt savus draugus.

Uzturiet savos dzīvokļos tīru gaisu, atnācējus saņemiet ar vislabākiem novēlējumiem, un ļoti gaidiet Mūs. Lai katra vienkopa gaida savu Skolotāju, jo vienkopa un Skolotājs ir kā vienas kolonnas gali. Pat ikdienas sīkumos vajag atcerēties mājas pamatus. Atkal jāuzsver nepieciešamība pārveidot apziņas kādību, tad viegla ir pāreja.

256.

Aukstumā pat suns silda. Nedzirdēti maz cilvēku, tālab nevar aizraidīt pat garā nabadzīgos pretiniekus, ja viņos nav aizsērējusi šūniņa.

Gribētu atgādināt, kā Svētītais parādīja uzmanību pat pretiniekiem. Šī grāmata tiek lasīta vienkopas priekšvakarā. Vajag brīdināt ienācēju no neizpratnes. Bieži liekas, ka pretrunas neatrisināmas. Bet, ceļinieki, kur gan pretrunas, ja redzam tikai ceļa zīmju pārpilnību? Bezdibeni šķērso kalns, bet kalnu norobežo jūra. Kalnu apavi neder jūrai. Bet ienācējiem nākas mainīt savu bruņojumu ik stundu. Ne vien kustīgums, ne vien domas ātrums, bet vajadzīga arī iemaņa mainīt ieročus. Nav viegli pierast pie ieroču maiņas. Īpašuma izjūtas līdzās stāv ieradums un ir grūti piemērotību lietām aizvietot

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

ar apziņas piemērošanās spēju. Paviršai domāšanai te šķiet tikai vārdu spēle, bet kā gan tautu likteņu vadītājiem vajadzētu izprast jēdzienu starpību!

Saindētai apziņai ir neiespējams atšķirt brīvības un saistības momentu. Cilvēks, kas nomaldījies minējumos, kur verdzība un kur brīvība, nevar domāt par vienkopu. Cilvēks, kas apspiež brāļa apziņu, nevar domāt par vienkopu. Cilvēks, kas sagroza Mācību, nevar domāt par vienkopu. Vienkopas pamats – domāšanas brīvībā un Skolotāja cienīšanā. Atzīt Skolotāju nozīmē stāties ugunsdzēsēju rindās. Ja katrs no avota uz ugunsgrēku trauksies nekārtībā, tad arī avots tiks nelietderīgi piemīdīts.

Kaut labāki apjēgtu taupību apziņā, tas pasargātu Skolotāja jēdzienu. Jo Skolotājs, zināšana un pasaules evolūcija ir soļi uz tālajām pasaulēm!

Tālās pasaules aplūkosim grāmatā “Bezrobežība”. Šeit iegaumēsim, ka Vienkopas vārti ved uz tālajām pasaulēm.

257.

Zīmogs – noslēpuma sargs. Noslēpums ir bijis visos laikos. Tur, kur maza zināšana, tur arī noslēpums. Ir baisi iedomāties, ka zināma apziņas kādība ne ar ko neatšķiras no akmens laikmeta līmeņa. Svešā domāšana, ne cilvēcīgā, nevēlas rosīties, tieši nevēlas.

Skolotājs var izliet zināšanu, bet tā vairāk noderēs izplatījuma piesātināšanai, tāpēc mācošais nav vientuļš pat bez redzamiem mācekļiem. Iegaumējiet to, kad tuvojaties vienkopai! Atcerieties noslēpumu – nekrīst izmisumā.

Nākotnes noslēpums – stihiskā tiekšanās. Vulkāna izvirdumu nav iespējams apturēt, tāpat arī Mācību nav iespējams atlikt. Laika pavēle nemēdz nokavēties – vienalga, vai tā ieplūstu apziņas kausā, vai arī aizlidotu izplatījumā. Nevar aprēķināt, kad svarīgāka personīgās apziņas, kad izplatījuma pildīšana. Tajā mirklī, kad vistuvākais nesadzird, izplatījuma atbalss dārd. Tālab nekrīti izmisumā, tuvojoties vienkopai.

Grāmata “Aicinājums” nepazīna šķēršļus. Grāmata “Apskaidrība” līdzinās akmenim. Grāmata “Vienkopa” līdzinās kuģim pirms vētras, kad katra bura un katra virve sargā dzīvību.

Vienkopas izpausme līdzinās ķīmiskam savienojumam, tāpēc esiet tīri, esiet iekšējas pārliecības pilni un aizmirstiet noliegšanas važas. Aizliegumā un noliegsimē, neatkārtojiet tirānus un fanātiķus. Gara tumsībā un uzpūtībā nelīdzinieties apzeltītiem muļķiem.

Vienkopa, protams, neuzņems zagli, kas zogot apstiprina īpašuma zemāko veidu. Paudiet skarbumu, protiet cienīt noslēpumu tā, ka pat pašiem sev nav jāatkārto termini – līdzīgi vilnim, kas satver akmeni tikai reizi.